

*Jisté věci o navigátorech a mechanismech zakřivování
vesmíru se nikdy nesmějí odhalit veřejnosti.*

NORMA CENVA, GENIÁLNÍ ROSSACKÁ VĚDKYNĚ
A PRVNÍ NAVIGÁTORKA. NAPSÁNO PŘED JEJÍ PROMĚNOU
V ORÁKULUM ČASU

Princezna Irulán seděla na hlavní tribuně vedle otce, padišáha imperátora Poznaného vesmíru, obklopená luxusem, avšak bez imperiálního doprovodu. Byli nesmírně ctěnými hosty, podobná představení byla tradičně vyhrazena jen očím Kosmické gildy.

Pohřeb navigátora byla vzácná a působivá událost.

Mezi exotickými světly a zvuky vyhlížel panovnický pár na obrovský kosmický přístav na Uzlu a shluk obřích korábů. Gilda si udržovala svá tajemství.

Irulán a její otec byli ustrojeni v elegantních, ale vkusných úborech tlumených tónů: princezna v tmavých šatech a s minimem šperků, s úhledně upravenými světlými vlasy, Shaddam IV. měl tmavé státnické roucho téměř bez ozdob. Zbylá místa v divácké sekci zaujímali gildovní hodnostáři.

Na ústřední planetě Gildy bylo zataženo, teplo, ale ne vlhko. Vánek odvál průmyslové pachy prezentačního komplexu a ve vzduchu se vznášel opar z umělých světél. U vstupů do vyhrazených diváckých prostor stáli v pozoru imperiální sardaukaři, další elitní vojáci zůstávali vzadu u přepychové panovnickovy fregaty a čekali na Shaddamův návrat do kosmického přístavu.

Irulánin otec neochotně souhlasil s bezpečnostními omezeními, poté co se mu dostalo záruky od vysokého představitele Gildy, kosmického průvodce Serella. Ten nyní seděl po imperátorově druhé straně coby garance svých nadřízených, že corrinští hosté nebudou nijak ohroženi. A gildovní záruka už něco znamenala. Irulán si byla jistá, že se v této ultrazabezpečené oblasti se s otcem nemají čeho bát.

Padišáh imperátor a jeho nejstarší dcera byli jediní nezasevčenci, jimž bylo dovoleno sledovat tuto oslavu navigátorova života. Pokud Irulán věděla, takové cti se rodu Corrinů nedostalo za celé milénium spolupráce s Kosmickou gildou.

Pozvání bylo určeno jí, nikoli císařovně, protože Shaddam byl momentálně bez manželky, o svou poslední ženu, Firenzu Thorvaldovou, nedávno přišel. Šestadvacetiletá princezna Irulán byla jeho nejdůležitější dítě. Ve svém postavení se účastnila diplomatických misí a navštívila už řadu planet, ale v sídle Gildy ještě nikdy nebyla. Jen málokomu zvenku se podařilo vidět cokoli z Uzlu, křižovatky všech galaktických cestovních tras. Dosud se sem nedostal dokonce ani její otec, přes všechnu váhu svého postavení.

Ta spousta gildovních korábů na prezentační ploše ji naplňovala posvátnou úctou. Olbřímí lodě nepřistávaly na žádné jiné planetě, ale tady kotvily všude, kam jen dohlédla – a to všechno na památku jednoho z mocných a záhadných navigátorů.

Jejího otce zjevně těšilo, že může být svědkem takové události. Naklonil se k ní blíž. „Velice působivé, což? Bude o tom zmínka v mém oficiálním životopise.“ Z úcty šeptal, i když by se v nezměrnosti okolí jistě utopil i výkřik.

Pohledný kosmický průvodce pohlédl na hosty, za-

znamenal šepot, ale udržel kamenný a nečitelný výraz. Serello měl výraznou čelist a husté tmavé vlnité vlasy, černé a překvapivě hluboké oči. Byl to člověk významného postavení a pověsti, zodpovídal se přímo malému kádru gildovního vedení. Před hodinou se setkal se Shaddamem a Irulán na imperiální fregatě a doprovodil je na tento obřad.

Ceremonie se odvíjela a imperiální hosté ji zaujatě sledovali. I přes výchovu Bene Gesseritu a dlouhé roky praxe v udržování klidného vystupování cítila princezna vzrušení už jen z toho, že je tady.

V popředí pod nimi se shromáždily tisíce uniformovaných gildařů a i přes to, kolik jich bylo, nenadělali skoro žádný hluk. Byli nejrůznějších postav, ale všichni oblečení v podobných šedých uniformách. Mnozí připadali princezně Irulán obyčejní, ale na některých bylo znát fyzické znetvoření, což jim dodávalo nádech cizosti.

Zpevněné nádoby stojící opodál hostily navigátory, pozměněné lidské bytosti, které bezpečně naváděly obří koráby zakřiveným vesmírem. Irulán se na tuto akci pečlivě připravovala, studovala zabezpečené imperiální a benegesseritské dokumenty, aby zjistila vše, co je známo o navigátorech záhadné Kosmické gildy.

Každý z nich měl nesmírně rozšířené vědomí a jasnozřivou schopnost, díky níž volil bezpečné stezky vesmírem. Celý život trávili ponoření v nádržích s melanžovým plynem, často celá staletí. Smrt některého z nich byla tudíž závažnou událostí. Jméno zemřelého navigátora prozrazeno nebylo. Irulán uvažovala, zda si tito zmutovaní lidé vůbec ponechávají původní jména.

Nesourodá směsice gildařů na rozlehlém shromaždišti dole obklopila kouli z průhledného plaskla na vysokém sloupu. Serello jim uctivým šepotem vysvětlil, že ona hypnotická koule hostí Orákulum času, údajně tisíce

let starou entitu. Princezně ta koule připadala podmanivá, magická.

V kouli a podstavci zablikala světla, pak pohasla, ztemněla jako hluboký vesmír. Irulán udusila výkřik, aby na sebe zbytečně neupozornila.

Serello se naklonil a pošeptal něco imperátorovi. Oba muži se zvedli, došli k řečnické bublině v přední části divácké sekce, kdežto Irulán zůstala na místě. Imperátor byl vysoký muž, ale kosmický průvodce ho převyšoval o půl hlavy.

Zástupce Gildy promluvil jako první, jeho hlas se nesl přes početné shromáždění, všechny tváře se k němu obrátily. „Máme tu čest, že se k nám přidal imperátor Shaddam Corrino IV. a jeho dcera, princezna Irulán. Jeho Imperiální Veličenstvo pronese projev ke ztrátě našeho druhu navigátora, který tak dobře sloužil Gildě a Impériu.“

Kosmický průvodce ustoupil a Shaddam se s imperiálním šarmem přesunul do středu řečnické bubliny, s hlavou hrdě vztyčenou předváděl svůj orlí nos a dokonalé rysy tváře. Působil ušlechtilé a vážně, takhle ho Irulán ještě neviděla.

„Vyjadřujeme upřímnou soustrast těm, kdo zesnulého navigátora znali. Kosmická gilda je nejvýznamnější partner rodu Corrinů v obchodu, vojenských záležitostech a mnohém dalším. Jménem Impéria vyjadřujeme svou nejhlubší vděčnost za jeho dlouhé roky služby.“ Sklonil hlavu, aby dal najevo úctu Gildě, ale princezna věděla, jak moc se to protiví jeho hrdé povaze. Imperátor opustil řečnickou bublinu a oba muži se vrátili na místa.

Na ploše propukly zářivé barvy, v kouli Orákula času jako by se probudila polární záře. Zvedla ze svého podstavce, jako nadnášená suspenzorovými motory. Kulatý

prostor se rozsvítil působivou duhou a Irulán se potěšeně usmála.

Mohutný podpůrný sloup zazářil ohnivě oranžovou barvou a ukázalo se, že podstavec je nádrž melanže hostící plovoucí deformovanou postavu – nehybnou, oživovanou jen víry plynu. Koule nahoře potemněla, všechny pohledy se zaměřily na podstavec.

Plyn v něm se hypnoticky rozvířil, zablýskla světla. Mrtvá postava – silně znetvořené humanoidní tělo – jako by se dala do pohybu v posledním záchvěvu života před koncem.

Do vzduchu kolem nádrže se promítala přehlídka obřích hologramů, záznam života mrtvého navigátora. Nejprve se ukázal coby prosté dítě a posléze mladík v úboru vyšlém z módy před stovkami let. Následovala jeho proměněná postava v nádrži a pak záznam toho, jak se obří koráb vydává z oběžné dráhy nad Uzlem do volného vesmíru.

Nástroje orchestru spustily pohřební žalozpěv, trýznivou melodii v pomalém pravidelném rytmu.

Ve vzduchu nad rozlehlou plochou se rozzářilo Orákulum času, zatímco pohřební nádrž potemněla a skryla plující postavu. Oblast osvětlily náporu jasu z koule.

Rozlehl se děsivý, všeobjímající bezpohlavní hlas, doprovázený pulzováním koule, obklopené třpytivými přízračnými siluetami. Orákulum promluvalo: „Slyšte má slova. Tělo našeho požehnaného navigátora se navrátí ke zdroji koření.“

Koule znovu ztemněla, stále zavěšená ve vzduchu.

Irulán s otcem si vyměnili udivené pohledy.

Ztmavlá nádrž se jako zvláštní sarkofág zvedla ze země a proplula pod koulí. Oba objekty, jakoby spojené neviditelnými dráty, společně pluly k ploše s koráby.

Imperátor se podíval na Serella, snad se ho chtěl na něco zeptat, ale kosmický průvodce pronesl hlasem nepřipouštějícím námitky: „Nastal čas, abyste se s princeznou vrátil na Kaitan. Gilda je vděčná za vaši návštěvu.“

Shaddam nebyl zvyklý, aby si ho někdo dovolil takto propustit. „Rád bych se zeptal –“

„Sire, zbytek tohoto posvátného obřadu je přísně důvěrný. Pochopte to, prosím, a respektujte naše zvyklosti. Jsme poctěni tím, že jste se zúčastnili.“

Shaddama ten postoj zaskočil. Kosmický průvodce se uklonil a rychle se vzdálil, předtím ještě naznačil sardaukarům, aby se dostavili a vyprovodili dvojici Corrinů zpátky k imperiální fregatě.